

ת"פ 44749/10/13 - מדינת ישראל נגד אלברט ויקטוריה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 ינואר 2015

ת"פ 44749-10-13 מדינת ישראל נ' ויקטוריה

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

אלברט ויקטוריה

הנאשמת:

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד אסתר דויט

בא-כוח הנאשמת - עו"ד רונן מנשה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע אחת עשרה עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975, מתוכן תשע עבירות של אי הגשת דוחות כלל ושתי עבירות שעניינן אי הגשת דו"ח במועד, וזאת בהיותה בעלת מעדניה בשנים 2011 - 2013.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים, מדיניות הענישה ומאפייני המעשים שחזרו על עצמם בשיטתיות, כשהנאשמת הותירה ברשותה כספים שגבתה מלקוחות. היא ציינה תחילה כי הנזק שנגרם לקופת המדינה נאמד בכ-200,000 ₪, לרבות ריביות וקנסות. בהמשך הודיעה על תיקון הטיעון בהקשר זה לאחר בדיקה והערכה והעמידה את הנזק על סך של 10,000 ₪. ב"כ המאשימה ראתה בכל עבירה אירוע עצמאי וטענה למתחם ענישה לכל עבירה שנע בין 4 - 8 חודשי מאסר, וביקשה להטיל עונש מאסר בן 6 חודשים שניתן לרצותו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשמת עמד על מאפייני העבירה, טען כי מדיניות הענישה שהיא אינדיבידואלית אינה מחמירה, ומתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה גם באישומים הנוגעים לדוחות רבים וההרשעה כוללת מספר רב של עבירות. נטען כי מדובר בנסיבות של העדר תכנון מחמת כורח כלכלי, לאחר שהנאשמת העבירה את החומר לרו"ח ורצתה להגיש את הדוחות. הסנגור עמד על הנסיבות הקונקרטיות, לרבות העבר הפלילי הישן שאינו בעבירות מס, חוסר היכולת להסיר את המחדלים, המצב הכלכלי המורכב, נטילת האחריות, והנסיבות האישיות המשפחתיות המורכבות. הסנגור ביקש להסתפק

עמוד 1

במסר מותנה והפנה לפסיקה.

בדיון היום פירטה המאשימה את עמדתה העונשית המעודכנת והסנגור הגיב לעמדה, הכל כמפורט לעיל.

הנאשמת הביעה צער, ציינה שזו פעם ראשונה וביקשה התחשבות במצבה המשפחתי.

דין והכרעה

דיווח במועד על פי הוראות החוק ותשלום המס, הם מאבני היסוד של עקרונות גביית המס, ומשלא מתקיימות מי מאבני היסוד, נפגעת השיטה בכללותה. המשמעות המיידית של אי הגשת דוחות במועד במרבית המקרים היא אי תשלום המס הנובע מאותם דוחות במועד או בכלל.

עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. משמעותו המיידית של אי הדיווח למע"מ היא המנעות מהעברת כספים, שהנאשם גבה מהלקוח כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה והותרתם ברשות הנאשם והעובדה שהנאשם עשה זאת מטעמי מצוקה כלכלית אינה מקהה את החומרה.

מדיניות הענישה כלפי עבירות של אי דיווח היא מדיניות מחמירה, המושפעת מהשיטתיות שבמעשים, משכם, היקפם, הנזק שנגרם ככל שהוא ידוע.

הסנגור הפנה לשורה של פסקי דין בערכאה המבררת בהם נקבעו מתחמי ענישה או עונשים של מאסרים מותנים. מבין פסקי הדין, כולם של בית משפט השלום, לקחתי בחשבון את פסקי דין שלא ניתנו במסגרת הסדר, ולא בשל נסיבות של שיקום, כשביחס לגזרי דין שניתנו לפני התיקון לחוק יש קושי כמובן לבדוד בין שיקולים הרלבנטיים למתחם לשיקולים הרלבנטיים לענישה.

כשלעצמי אני מוצאת לנכון להפנות לשתי קביעות של בתי משפט מחוזיים במקרים של ריבוי עבירות: עפ"ג (י-ם) 28376-10-13 יחזקאל נ' מדינת ישראל, שם נקבע מתחם ענישה בין 3 - 8 חודשי מאסר לכל עבירה. עפ"ג (מרכז) 37359-08-13 מדינת ישראל נ' דניארו, שם נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר לכל עבירה.

לעניין מספר האירועים, בפסיקה המוקדמת לתיקון 113 לחוק, נאמר כי כל הגשת דו"ח היא אירוע בפני עצמו (רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל), אם כי השימוש במונח "אירוע" לא היה מטבע הדברים במובנו של המונח "אירוע" שנטבע בתיקון 113. מקובלת עליי עמדת המאשימה שבדרך כלל, ואף במקרה זה, מדובר באירועים עצמאיים שמספרם כמספר העבירות. אני מפנה בהקשר זה לרע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל, בו לא התערב ביהמ"ש עליון בפסיקת ביהמ"ש מחוזי כי אין מקום לקביעת מתחם ענישה כולל ולהתייחסות כאל ארוע אחד ל-18 עבירות של אי

הגשת דו"ח.

בהליכים שלפניי, מדובר בכמות לא מבוטלת של אחד עשר דוחות, בשנים 2011-2013, כשבשני המקרים הראשונים בשנת 2011 הדוחות הוגשו באיחור העולה על חודשיים, ובתשעה מקרים נוספים, שהתפרשו על פני שנה וארבעה חודשים, לא הוגשו הדוחות כלל.

דרגת החומרה של המעשים ומידת הפגיעה בערכים המוגנים משתנה ככל שכמות המחדלים גדלה וככל שהיא מתפרשת על פני תקופה ארוכה יותר.

בתיק שלפניי אני מוצאת לנכון להבחין בין אי הגשת דו"ח במועד לבין אי הגשת דו"ח כלל.

בכל הנוגע לשני האירועים המוקדמים של אי הגשת דו"ח במועד, אני מתחשבת במשך האיחור הקצר יחסית, ובעובדה שהעבירה שהיא מתמשכת הופסקה ביוזמת הנאשמת לאחר פרק זמן קצר טרם נקיטת הליכים כלפיה. משכך, מתחם הענישה נע ממאסר מותנה קצר ועד תקופת מאסר הניתנת לריצוי בעבודות שירות.

אשר ליתר האירועים של אי הגשת דוחות כלל, מדובר בתשעה אירועים, בהתחשב בתקופה, בכמות ובאי ההגשה כלל, כמו גם בכך שמדובר במעשים שהתחדשו לאחר הגשת דוחו"ת באיחור, נע המתחם מתקופת מאסר קצרה מאד שניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד שבעה חודשים לכל עבירה.

לעניין הקנס - לאור עמדת המאשימה כי אין מקום להטיל קנס כלל על הנאשמת בשל נסיבותיה, אין מקום לקביעת מתחם קנס. במצב דברים זה, אסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית

לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחמי הענישה. בתוך מתחמי הענישה יש חשיבות לנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשמת הודתה וחסכה זמן שיפוטי. הנאשמת הביעה צער, אך לא הסירה את המחדלים למרות הזמן שחלף. בתיקים שבהם נגזל כסף מאוצר המדינה באה החרטה לידי ביטוי בראש ובראשונה בהתנהגות בהסרת מחדל, וגם לאחר שלקחתי בחשבון את ההסברים של הנאשמת לקשיים בהסרת המחדלים, לא עומדת הנסיבה של הסרת מחדל לזכותה. עם זאת, אינני מתעלמת מכך שסכום המחדל בסופו של דבר עומד על 10,000 ₪ ולא על מאות אלפי שקלים, כפי שטענה המאשימה תחילה.

שנית, לנאשמת עבר פלילי לא מכביד, שאינו בעבירות מס, אלא בעבירות רכוש ביחס למעשים ישנים משנת 2005.

שלישית, אני מייחסת משקל ממשי לנסיבותיה המשפחתיות, היותה אם חד הורית ל - 3 קטינים, האחת מהן תינוקת, שאינה מקבלת מזונות, אשר פוטרה לפני כחצי שנה, לא עובדת ומצויה בהליכי פשט"ר - נ/1. העונש שאטיל יפגע הן בנאשמת והן במשפחתה הגרעינית ובקטינים.

סיכומי של דבר, יש מקום לגזור עונש כולל, ועל מנת שלא לפגוע בקטינים, מצאתי לנכון למרות אי הסרת המחדלים, לגזור עונשים בחלק התחתון של מתחמי הענישה ובחפיפה חלקית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 45 יום, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות במרכז "שווים".

הנאשמת תתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 13.04.15 שעה 8:00, לתחילת ריצוי עונשה. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס מסוג עוון.

3. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשעה. לא תחתום הנאשמת, תיאסר לתקופה של 20 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות

ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשע"ה, 18/01/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת